

NORJA

Kahvila, Oslo

6.10- 29.11.2014

Keski-Pohjanmaan ammattiopiston opiskelija

Ennen kesäloman alkua mieleen juolahti ajatus ulkomaille lähdöstä työharjoitteluun. Meidän osastolta on ollut aiemminkin vaihdossa ulkomaille leipuri-kondiittori opiskelijoita, joten asia ei ollut aivan outo. Siskoni asuu Norjassa, Oslossa ja siksi halusin lähteä sinne vaihtoon. Kun opettajakin näytti vihreää valoa tämän kohdemaan suhteen, niin varsinainen vaihdon järjestäminen alkoi kesäloman jälkeen sekä siskoni että opettajan avustuksella. Sopiva työharjoittelupaikka löytyi pienen etsinnän jälkeen, asuminenkin saatiin järjestettyä sekä lennot varattua. Siispä vaihtoon lähtö alkoi tuntua todelliselta ja jännityksellä aloin odottamaan sitä.

En ollut koskaan aiemmin lentänyt lentokoneella, joten siinäkin oli hieman jännittämistä. Matkat menivät kuitenkin hyvin ja laskeuduin sumuiselle Oslon lentokentälle. Ilma oli siellä vielä suhteellisen lämmin verrattuna Suomeen ja ruskakin oli vielä todella kaunis.

Ensimmäisen päivän Oslossa muistan vielä niin elävästi. Matkustaessani junalla lentokentältä kohti keskustaa kuulosti norjan kieli korviini vain puheensorinalta. Hieman jännityksellä mietin tulevia viikkoja, mutta aivan turhaan sillä kieltä oppi ymmärtämään nopeasti. Kävin vielä samana päivänä ostamassa norjalaisen puhelinliittymän. Uni maittoi seuraavana yönä uudessa asuinpaikassa vaikka pää oli pyörällä kaikista uusista asioista. Olin valmiina ottamaan kaikki seuraavien viikkojen haasteet vastaan!

Asuin vaihdon ajan rauhallisella omakotitaloalueella kaupungin ulkopuolella vuokralla eräässä talossa. Minulla oli oma huone ja muut tilat jaettiin viiden muun asukkaan kanssa. Osa asukkaista puhui vain norjaa ja osa englantia. Sain siis vapaa-ajallakin kielikylpyä, sekä norjaksi, että englanniksi. Olin tosi tyytyväinen tähän asumismuotoon, koska tällä tavalla sain olla kokoajan tekemisissä eri kieltä puhuvien ihmisten kanssa.

Harjoittelupaikkani oli kahvila-ravintola jossa tarjoiltiin kotitekoista ruokaa ja leivonnaisia. Kahvila on jonkinlainen ketju, jossa toimii yhteensä n. 25 eri ravintolaa eri puolilla Norjaa. Meidän toimipisteemme sijaitsi Oslossa, Storo-nimisen kaupunginosan kauppakeskuksessa. Vakituksia työntekijöitä siellä oli n. 10. Lisäksi iltaisin ja lauantaisin työvuoroja tekivät monet opiskelijat. Työaikani olivat yleensä 8-16, mutta koetin tehdä parin viikon ajan myös myöhäisempiä vuoroja. Työpäiväni venyivät kuitenkin lähes 10 tuntiseksi, koska matkat kestivät melkein tunnin yhteen suuntaan. Kuljin päivittäiset matkat metrolla, välissä oli myös yksi vaihto. Julkinen liikenne tuli siis hyvin tutuksi.

Työtehtäviini kuului pääasiassa leipominen, mutta myös ruoanlaitto. Päivittäin tiskillä oli tarjolla mm. täytettyjä leipiä, salaatteja, suolaista piirakkaa, erilaisia pullia, brownieta, juustokakkua, porkkana- ja suklaakakkuja, snickers-kakkuja, muffineita, omenapiirakkaa, cookieseja yms. Näitä kaikkia tuli leivottua paljon ja opin leivonnastakin monenlaisia uusia asioita.

Työilmapiiri oli tosi positiivinen ja kannustava, sekä sitä pidettiin hyvin yllä, huumoria unohtamatta. Työkaverit olivat aivan ihania ja heidän kanssaan oli mukava tehdä töitä, eikä nauramista unohdettu tiukemmassakaan paikassa. Siellä oli sellainen tapa, että kaikki kyselivät usein toisilta kesken töiden, että miten menee? Aluksi tämä kysymys kuulosti

korviin siltä, että näyttääkö tämä, että kaikki ei ole kunnossa. Se oli kuitenkin heidän hieno, kohtelias tapa, jonka itsekkin omaksuin nopeasti. Työkaverit siis pitivät toisista huolta, esimerkiksi, jos joku haki itselle kahvia, niin toi hän aina muillekin, hieno tapa! Pieni mutta merkittävä teko.

Norjalaiset ihmiset ovat suomalaisia avoimempia, sosiaalisempia sekä spontaanimpia. Jos joku ehdotti jotain ideaa, niin kaikki olivat heti mukana asiassa. Kaikki tulivat siellä heti kättelemään ja esittelemään itsensä. Lähes poikkeuksetta ns. ”tutummat” tervehtivät toisia halaamalla. Huomasin myös sen, että ihmiset tulivat paljon lähemmäksi, eikä väliin jäänyt sellaista metrin eroa, kuin täällä suomessa on totuttu jättämään. Metroissa ja muissa julkisissa tottui olemaan kuin sillit purkissa. Small talk -kulttuuri on juurtunut pysyvästi Norjaankin, metrossa tai kaupan kassalla joku saattoi alkaa juttelemaan. Myös harjoittelupaikassa monet asiakkaat jäivät puhumaan niitä näitä kassan kanssa.

Norjan kieli muistuttaa paljon ruotsin kieltä, mutta useat sanat ovat täysin erilaisia. Norjalaiset ymmärtävät jonkin verran ruotsia ja sitä minäkin puhuin niille aluksi. Jos osaa ruotsia, niin mielestäni norjaa oppii nopeasti. Aluksi se kuulostaa aikamoiselle puurolle, mutta pikkuhiljaa puheesta alkaa erottamaan sanoja ja ymmärtämään. Kuuntelemalla ja matkimalla puhetta kieltä oppi huimaavaa vauhtia. Lopuksi ei tarvinnut miettiä enää puhuvansa norjaa. Kielioppivirheitä tuli vielä paljon, mutta tarvittavan sai sanottua ja ymmärsi, niin se oli riittävästi.

Lisäksi siellä tuli opittua se, etten enää pelkää niitä tilanteita, että jos en ymmärräkään kieltä. Jokaisesta tilanteesta nimittäin selvisi hyvin! Tosin aluksi en olisi kielen puolesta pärjännyt ilman siskoa, esim. Prepaid-liittymän ostamisessa. Muutenkin oli mukava, että joku auttoi alkuun käytännön asioissa.

Oslo on maisemaltaan kaunista, mäkisen maaston vuoksi. Siispä siellä on loistavat lenkkeily ja ulkoilumahdollisuudet. Kunto kasvoi kovaa kyytiä niissä mäissä. Pelkkä kauppareissu painavien ostosten kanssa ylämäkeen kilometrin päähän asunnolle tuntui urheilulle. Siispä en yhtään ihmettele, miksi norjalaiset ovat urheilu- ja etenkin hiihtohullua kansaa. Norjalaisista näki päällepäin, että hyvinvointi on tärkeä asia niille ja monien työmatkat taittuivatkin pyöriä liikenneuhkissa autojen keskellä. Ei ollut outo näky sekään, jos joku meni juoksemalla töihin aamuvarhain. Ilma oli melkein aina sateinen tai sumuinen, lukuun ottamatta muutamaa kaunista aurinkoista päivää. Opin kantapään kautta pukeutumaan riittävän lämpimästi, koska kosteasta meri-ilmastosta johtuen pienikin tuuli tuntui hyytävän kylmältä.

Norjassa on tosi kallista asua. Rahaa paloi kuin roskaa siellä, mutta se oli sen arvoinen vaihto. Olihan se aluksi pienoinen shokki, millainen hintataso siellä oli. Kaikkeen kuitenkin tottui nopeasti. Katsoin yhdestä kauppakuitista, että maitopurkki maksoi 24,90 NOK eli se on n. 2,8 euroa. Kun tulin takaisin Suomeen, niin hinnat täällä tuntuivat ihan kohtuullisilta.

Norjassa ollessa ehdin käydä mm. siskon perheen kanssa junalla Bergenin kaupunkia ihailmassa viikonloppureissulla. Junamatka kesti seitsemän tuntia ja matkaa on joskus sanottu maailman kauneimmaksi junamatkaksi, maisemat olivat mykistävän upeat! Oslon keskustassa kävin tutustumassa mm. kuninkaanlinnaan ja kävelykatuihin. Siellä tuli nähtyä sitä suurkaupungin ihmisvilinää! Käytiin katsomassa myös Holmenkollenin mäkihyppytornia sekä sen ympäristöä. Useita eri kauppakeskuksia tuli kierrettyä siellä ollessa ja ovathan ne aivan toista suuruusluokkaa kuin täällä meillä.

Valitsin Norjan kohdemaaksi siksi, että saisin viettää laatuaikaa siskon perheen kanssa. Tavoitteena minulla oli myös oppia uutta norjan kulttuurista, yleensäkin elämästä ja leivonnasta. Halusin nähdä erilaista työkulttuuria, koska olin kuullut, että siellä on ns. rennompaa työilmapiiriä. Lisäksi halusin oppia puhumaan norjaa ja saada uutta elämäkokemusta. Kaikki nämä asiat toteutuvat, opin paljon enemmän uusia asioita kuin olin ajatellut.

Palasin takaisin Suomeen onnistuneen vaihdon jälkeen. Haikein, mutta kiitollisin mielin jätin harjoittelupaikkani, asuinpaikan ja siskon perheen. Kuluneiden kahden kuukauden aikana oli ehtinyt kiintyä siihen ympäristöön niin hyvin, että sinne olisi voinut vielä jäädä. Vieläkin olisi ikävä takaisin sinne! Täyden matkalaukun ja tullaisten lisäksi mukana tuli paljon ihania muistoja ja elämäkokemusta. Vaihtoni oli todella onnistunut ja opettavainen. Nautin jokaisesta päivästä sadalla.